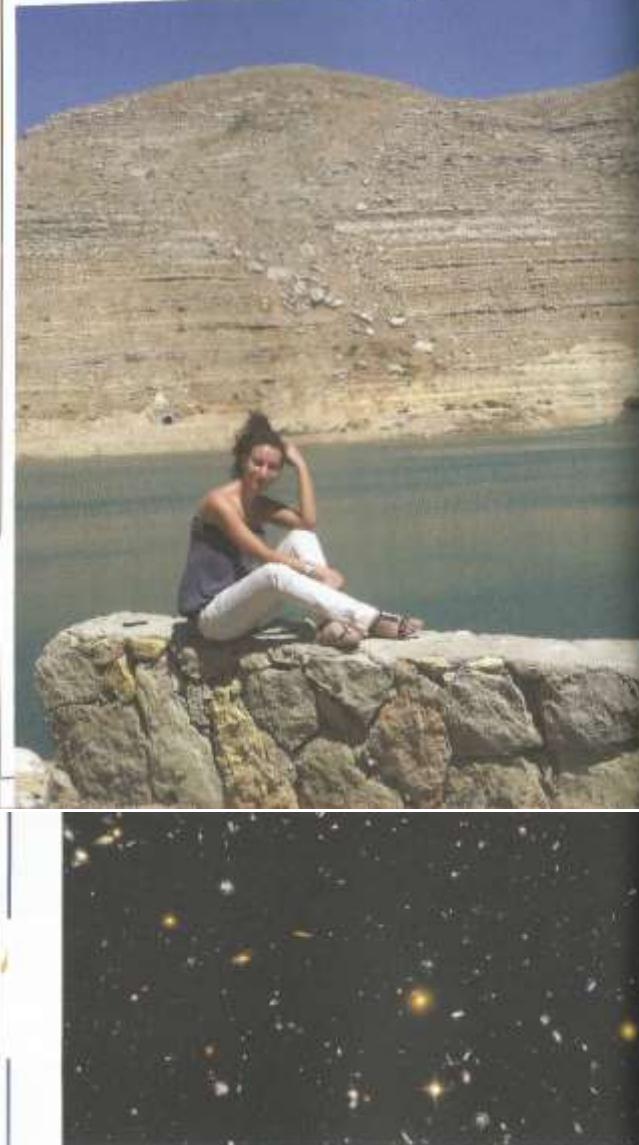

TAI JIS YRA, TAI JO NERA...

2

Ką galime žinoti apie Dievą

Tai Jis nesustodėjo apčiuosius laikus u apigavimo ribas, kad žmonės išlektų Dievo iš tarybos atgabentur. J) atrodo, nes žm. visiškai netoli tuo būkymo iš mūsų.

Apt 17, 26-27

Ar gautas mokslo visuojant Körja?

Ar galima priprasti įvairiajai ir vis debetuoti į Kirėjų?

→ 44

O jei aš negaliu rasti Dievo?

Tačiau yra žmonių, visai ne egoistų, bet vis dėlto netinkinių į Dievą. Dažnai jie sako: nerandu Jo, niekur Dievo neaptinku. Jiems gali padėti gilius apmąstymas. Čia reikia logikos. Turime įjungti savo pilkišias įstačias – visus 100 proc. (šis puslapis skiriamas tik tiems, kurie iš tikro sugeba mąstyti):

1. Visa, kas egzistuoja, turi savo priežastį, pagrindą. Aš esu, nes mane pagimdė mano tėvai. Skardžiai prie Kroatijos pakrantės atsirado todėl, kad prieš milijonus metų judant Žemės plutai virš vandens paviršiaus išskito uolos. Jei kas nors atsiranda, visuomet turi būti kažkas, dėl ko tai atsikito.
2. Egzistuoja ir visata (= erdvėje ir laike esančių daiktų ir būtybių visuma).
3. Todėl būtinai turi egzistuoti kažkas, kas yra visatos egzistavimo priežastis ar pagrindas. Būtų absolútai nelogika, jei pelė, jara ir žvaigždės turėtų egzistavimo pagrindą, o visata – ne. Visata, kaip visuma, negali būti „nepaprasta, be pamato“ egzistuoti be pagrindo.

→ 45 Kodėl kaž kurie žmonės nieko nenori žinoti apie Dievą

Be abeo, esi girdėjęs žmones sakant:

DIEVO nėra! Jis yra grynas prasimanymas.

Yra žmonių, kuriems kažkodėl labai svárba, kad Dievo nebūtų. Kodėl jie taip agresyviai nusiteikę priei Dievą ir norėtų, kad viskas, kas Jis primena, dingtu iš pasaulio? Juk galėtų būti visiškai tam abejingi. Galbūt jie jo nenori, nes turėtų visiškai pakeisti savo gyvenimą. Jei Dievas yra, jei Jis yra absolutus Gėris ir nori vien tik gero, tuomet nebūtų

→ 357
Ar ateities
vidaus pra
gimnazijos
mokinys
sakė?

galima meluoti, išardyti santuokos, vartoti narkotikų, apgaudinėti ir laikyti save pasaulio bambą.

→ 5
Kodėl žmonės
nestiga Dievą, jei
gali Jį pažinti savo
gruot?

Nemažai žmonių yra ateistai tiesiog todėl, kad jiems atrodo geriau patiemis būti kaip Dievas ir patiemis spresti, kas yra gėris, o kas – blogis. Kas savo EGO (AŠ) laiko pasaulio centru, tas yra egoistas.

Kiekvienas esame patyrę, kad egoistai yra gana nesimpatiški žmonės. Logikai manstant, ateistai yra egoistai, nes neįsivaizduoja, kad pasauliye galėtų būti būtybė, daug gražesnė, protingesnė, šventesnė ir labiau gerbtina nei Jie patys.

6. Tačiau visatos, kaip visumos, pagrindas turi būti didesnis ir visai kitoks nei to, kas egzistuoja visatoje. Tai, kas atsirado „erdvėje ir laike“, negali būti „erdvės ir laiko“ dalis.

5. Tą „kažką“, kas yra didesnis už viską pasauliye ir turi būtinai būti, nes antraip visata neturėtų pagrindo, mes vadiname DIEVU.

Mažos smiltelės stebuklas

TESTAS: Pabandyk įsivaizduoti „nieką“ – visišką nieką, ne tamso formą ar didele tuštumą – iš tiesų apskritai nieką. Nieką, nieką, nieką! Net ne galvojimą. Tiesiog tik nieką.

Lažinkimės, kad tau tai nepavyks! Filosofas Leibnica karta yra pasakęs, kad pasauliye yra tik vienas svarbus klausimas:

Kodėl apskritai kažkas yra, o ne priešingai – nieko nėra?

→ 46 Iš tikruju tai, ko apskritai negalime įsivaizduoti – nieko, nebūties, – yra savaimė suprantamas dalykas. Būtų visai normalu: tiesiog nieko nėra. Viskas.

→ 47 Tačiau visgi kažkas yra. Tuo esame šimtu procentų įsitikinę. Net jei būtų tik viena maža smiltelė ir daugiau nieko – jau ir tai būtų neįtikėtinės stebuklas. Tik viena minėsmiltelė sunaikintų „nieką“.

→ 48 Turi būti kažkas, kas pasakė „Taip“ visam tam, kas yra, kuris norėjo, kad „kažkas“ būtų, o ne priešingai, kad „nieko nebūtų“.

→ 49 Mes, krikščionys, tą „kažką“, kuris sukurė visatą iš nieko, vadiname Dievą.

→ 50 Todėl sakome: Dievas yra pasaulio KŪRĖJAS.

LIAUDININKAI IR DILETTANTAI

→ 44
Ar žmogus –
atitinkamai
padarės?

→ 2
Kodel Dievas
muz
naujai?

18

19

20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Tačiau Kūrėjo neturime jisivaizduoti kaip Tu, kuris prieš visų daiktų pradžią spragtelėjo prieštals ir nuojo išėtis. Dievas ne tik praežioje ištartė pasauliu savo didžii „Taip, tebūnie“. Jis tai daro kiekvieną milisekundę. Nuolat, iki pat pasaulio pabaigos Jis sakys savo didžii „Taip, tebūnie“: pasauli, as noriu, kad tu būtum.

99 Mes nesame atitinkami ir nesuprantęsime eudicijos produkta. Kiekvienas iš mes yra Dievo Mirties vaidinė. Kiekvienas iš mes yra Dievos mirtis. Nekinig ypač, kiekvienas Jano mirtis.

komunitos xxi

Be Dievo „tebūnie“, kurį Jis taria šią sekundę tau skaitant, visata su visais Paukščių Takais ir dabartinėmis Saulės sistemomis prasmegti į nebūt - tarsi kaikas išjungti projektoriu ir filmas baigti.

Mažos pilkšios smegenų laistelės galas
Kaip apskritai galima sužinoti apie Dievą?

Žinoti, kad Dievas yra, pakanka mažų pilkšių smegenų laistelių. Tam, kad žinotum, jog Dievas tikrai turėtu egzistuoti.

100 Daugel kartą ir yra labai didelis praežioje Dievas: yra kai kurie minūnų praežioje per aranui, o dabar dieną pasibaigęje Jis prabla į man per Širdę, kurį pamatyti vienai poveikiui ir per kurį uždare pastavus.

yp. 1.1.1.

Pamastyk apie žodį APREŠKIMAS! Kad būtų lengviau jį suprasti, prisimink, kas nutinka, kai įsimyl. Gali dienų dienas stebėti kitą žmogų, stengtis ji pažinti, perskaityti kalnus knygų apie vyrų ir moterų santiukus, bet vis tiek nieko nesužinoši apie pačią meilės esmę. Tačiau užtenka tik atsiverti į apreikštį – pasakyti, parodyti, išreiškoti, atskleisti savo meilę, ir viskas pasikelecia. Svarbiausias yra tas momentas, kai kitas žmogus APREŠKIA tau savo meilę. Jis turi atverti Širdį ir pasakyti tau nuostabius žodžius: „Aš visą laiką nieko taip netrošau, nesiltgėjau kaip tavu meilės!“

Dievas žmonėms apsireiškė (taigi pasirodė) jvairiai būdais – kartais dideliais dalykais (gamtos stichijomis, ištisu tautų likimais), kartais visiškai tyliai, paliesdamas žmogus ūrdį. Tikras stebuklas, kad Dievas nori kalbėtis su mumis, tarsi būtume vleninteliai žmonės pasaulyje – ir patys svarbiausū.

101 Ką mes atstysių Dievui, kai Jis įmane pratyti?

Kai-tai suprantame ir klausome Dievo balso. Vadinasi, **Tikime**.

Dievas man apsireiškia.
Aš girdžiu Jo halsą ir atsakau:

102 Ką yra diebėjimas?

„Tai Tu, mano Vieispatie ir mano Dieve. Dėkoju Tau, kad mane matai ir kalbi manyje. Aš TIKIU į Tave. Vesk ir vadovauk man. Palaimink mano ir visų žmonių gyvenimą.“

103 Tikiu – ką tai reiškia?

Kai žmogus atpažįsta apsireiškiantį Dievą ir ūrdimi Jį jaučia, vadinsi, jis **MELDŽIASI**. MALDA – vidinis žmogaus ryšys su Dievu.

104 Dievas, kuris apsireiškia, ir knyga, kitokia nei visos kitos.

Dievas turi pasirodyti (= apsireiškiti), kad mes daugiau apie Jį sužinotume. JIS tai ir daro. Amžinaiši visagalis Dievas, mums, žmonėms, nesuvokiamas, iš tilkrijų lievėsi (ir liau-

palkančia vien tik logiškai mąstyti. Toks pasaulio supratimas, kai manome, kad viskas pasauliye turi savo priežastį ir pagrindą, tik ne pati pasaulis, kiekvienam protingam žmogui atrodis tikra nesamone.

Mielai norėtume daugiau sužinoti apie tą slėpininę Būtybę, be kurios VISKAS būtų NEBŪTIS, NIEKAS.

Kas ḡ yra tas Dievas? Koks Jo santiukis su tuo, ką sukūrė? Gal Dievas šaltas ir baisus? Gal Jis bejausmis kaip koeks robtas? O gal pilnas meilės?

Tiūs klausimus žmonės patys negali atsakyti. To padaryti negalėjo net ir didžiausiai filosofai bei mąstytojai – nei Aristotelis, nei Platonas, nei Kantas, nei Hegelis. O jei kas nors tvirtina žinąs, koks yra Dievas, tai jis tikrai fantazuoja arba nori apgauti.

Ar tai reiškia, kad mes, žmonės, neturime **jokios galimybės** sužinoti, koks yra tas pasaulio pagrindas? Geras ar blogas? Gal galime pasitiketi pasaulio Kūrėju, nes Jis yra kupinas meilės? O gal į pasaulį mus jmetė žiaurus tironas, kuris žaldžia su mumis, kad šiandien arba rytoj mes sunaikintų?

Ne, tokia galimybė yra. Ši tą galime sužinoti iš paties Dievo. Jis nusprendė mums kai ką pasakyti, ir mes tai vadiname **APREŠKIMU**. Kaip Jis tai galėjo padaryti? Galbūt taip:

- Jis galėjo horizonte liepsna užrašyt: „Aš esu. Beje, manonus, Dievas.“
- Jis galėjo griaustinio balsu pateikti informaciją apie save ir pasaulį: „Šiandien nusprendžiau, kad... Kitos naujienos bus skelbiamos trečiadienį. Dievas.“

105 Ar galima sužinti Dievo buvimo?

Kodel Dievas turiuose prieštarau, kai Dievute, koks Jis yra?

106 Dėl save gerumo ir ilėties Dievas pasiekė apiekištis ir atsileisti savo valios cilfini, kurie įvykioje Įvykioje per Kristą, iškėrenčių Žodi. Šventojoje pasiekė ūva ir tamša dievėjimas prigėjimas statimarkali.

Velykas

II fortifikacijos

107 Kaip Dievas apsireiškia Šventajame Testamente?

108 Kaip Dievas ūžiūja apie save atslydžius rūmuose Šventuose ūžiūjose?

109 + 19:12.3

jas) tylėjės. JIS apsireiškia. Dievas net apreškia savo giliusias mintis. Jis leidžia mums, jei galime taip sakyti, pažvelgti į savo ūžiūj, kai galime su Juo kalbėtis „iš ūžiūj“. Tai vyksta tavo gyvenime, visų žmonių gyvenimuose, jei melsdamiesi jie klausio Dievo balso ir savo gyvenimo istorijoje leikojo ir ieško Dievo pėdsakų. Ie to, mes praidedame ne nuo nulio.

BIBLIJA yra knyga, kuriuo rašoma apie tai, kaip Dievas pasirodė Izraelio tautos istorijoje, kaip Jis žingsnis po žingsniu apsireiškė mums, žmonėms, ir kaip Jėzus Kristus parodė giliusias savo esmę – kolka dielė yra Jo dieviškai Meilė.

Žmonija ligai tik neaiškiu jisivaizdavo Dievą. Tiltos tautos tikėjo dievais, kuriems relikėdavo aukoti jvairiās aukas, net žmones. Tiki Izraelio tautos gyvenime tapo aišku, kad Dievas nėra daugia galvis siblinas, kurio nuolat reliks bijoti. Tas vienas vienintelis Dievas yra geras ir ištikimas tlemis, kurie Juo pastikti; tai pasitvirtino daugelio žmonių gyvenimuose: motinų, tėvų, vaikų, pranašų, karalių ir įventujių. Abraomas atrado Dievą po žvalgždėtu dangumi, Možė išpažino Jį degančiame krūme. Tau žinomas Šios istorijos.

Visos šios susitikimų su Dievu patirtys buvo užrašytos vienoje ypatingoje ir svarbioje knygoje. Popiežius Benediktas XVI BIBLIĄ palyginu su sodu, puikiu, nuostabiu sodu, kuriame lyg gražiausias gėles gačius aptiki giliusias Dievo patirtį. Skaitydaesi **ŠVENTAJI RAŠTĄ** susijungę su Dieviu, valikštinejame, – sako Benediktas XVI, – tarsi Šventosios Ovosios sode, kalbamës su Ja, o Jis kalba su mumis”.

110 Kaip ūžiūjai išsityti Šventai Raštai?